

[Hans Bjerregaard.]

kendt, og når så de har fået det godkendt, begynder de at lave det om med det resultat, at der bliver en helt, helt anden ting ud af det, inden man er færdig med det.

Ville det da ikke være lige så rimeligt, at man fik en lille smule kontrol med dem, der sidder i planlægningssektoren og planlægger arbejdet, laver tegningerne osv., sådan at man måske allerede i den fase af byggeriet kunne gribe ind og sige: hvis I laver noget, som bagefter skal laves væsentligt om, så må I også bære jeres del af skylden? Nu er der kun én eneste til at bære skylden, og det er den entreprenør, der ikke har været så forudseende at lægge en prisstigning på, der var høj nok.

Boligministeren (Johan Philipsen):

Må jeg ikke fremkomme med en kommentar til det, der er sagt fra hr. Hans Bjerregaards side om at presse lønniveauet op, for det er rigtigt, og det erkender vel alle, at lønniveauet i de såkaldte hjemmemarkeds-erhverv er kommet op over lønniveauet i eksporterhvervene.

Jeg vil gøre opmærksom på én ting til: udenlandske købere før og nu kan vi ikke præsentere for tilbud med en såkaldt prisglidningsklausul, for så får vi simpelt hen ikke noget solgt. Vilkåret for de eksporterende erhverv i dette land, enten de synes om det eller ej, er altså at afgive nogle tilbud til fast pris.

Så har vi nogle hjemmemarkeds-erhverv, og jeg spørger generelt: er det rigtigt, at nogle hjemmemarkeds-erhverv, der først og fremmest har presset vort lønniveau op, skal have andre og bedre vilkår? Vi har i ministeriet imødekommet alle deres ønsker på materialeprisområdet, praktisk talt alle, med en ganske lille difference, og jeg har sagt til de organisationer, der her er tale om, at hvis de er i stand til at komme med et fornuftigt forslag over for boligministeriet om, hvilken glidningsklausul vi skal have med hensyn til lønniveauet, så vil jeg gerne diskutere det under én bestemt forudsætning: at de ikke må reguleres med deres egne lønninger.

Jeg har til dato ikke modtaget noget tilbud af den art, men jeg står stadig ved mit løfte. Hvis både De eller nogen anden i folketinget eller udenfor kan præstere et fornuftigt

forslag om regulering af lønniveauet, så er jeg stadig åben for det. Dog stadig med det forbehold: det må ikke være med egne lønninger, for så ved vi jo, hvad der sker. Så er de nemlig ikke i den situation, at de skal tage hensyn til et vist hold på lønniveauet i dette land.

Men jeg får formentlig i morgen lejlighed til over for erhvervsudvalget i enkeltheder at redegøre for denne sags uendelige mange afskygninger, og jeg føjer til: det er ingen ønskeløsning, vi har, men hvor er der et fornuftigt alternativ i dette spørgsmål?

Hagen Hagensen (KF):

Jeg havde regnet med, at den sag, vi drøfter her, skulle have været til behandling i morgen i et samråd med ministeren. Spørgeren ved, at spørgsmålet er stillet, og at det skulle komme til dybtgående forhandling med ministeren i morgen. Men når vi nu får lejligheden her, vil jeg da gerne i tilslutning til spørgerens udtalelser gentage over for ministeren, hvad jeg ikke synes jeg helt har fået klaring på: vil ministeren ophæve ordningen, i hvert fald for så vidt angår fast pris? Om tid kan der måske være grund til at fastholde. Der er ikke i de grunde, ministeren har anført, noget, der for mig tyder på, at det ikke vil være rimeligt at ophæve ordningen, og det vil, alle forhold taget i betragtning, være til gavn for erhvervslivet og for dem, der skal have arbejde udført, at der bliver tale om en ophævelse af ordningen. Jeg tror da også, ministeren, om ikke før, så i morgen, vil blive ganske klar over, hvor mange i denne sal der egentlig står bag ved kravet om at ophæve ordningen.

Jeg spørger derfor ministeren, om ikke vi kan få et klart svar i dag på, om man vil ophæve denne ordning fuldt og helt, for så vidt angår pris.

Boligministeren (Johan Philipsen):

Jeg får i morgen en meget kærkommen lejlighed til også over for hr. Hagen Hagensen at redegøre for denne sags mange komplicerede aspekter. Hr. Hagen Hagensen spørger, om jeg vil ophæve ordningen. Jeg er sikker på, at hr. Hagen Hagensen, når han har set, hvilke konsekvenser for det statslige og det kommunale område dette måtte indebære, antagelig til den tid måtte rette spørgsmålet til: hvilke ting i den nu-